

ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลนครสงขลา :
ศึกษาเฉพาะกรณีชุมชนร่วมใจพัฒนา ตำบลบ่ออย่าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา*
PEOPLES SATISFACTION WITH THE LOCAL DEVELOPMENT OF SONGKHLA
MUNICIPALITY: A CASE STUDY OF THE RUAM JAI PHATTHANA COMMUNITY,
BO YANG SUBDISTRICT, MUEANG DISTRICT, SONGKHLA PROVINCE

พระกฤษดา ฐิตธมโม (แก้วประยूर)

Phra Krisada Thititammo (Kaewprayoon)

นักวิชาการอิสระ

Independent scholar, Thailand

Corresponding Author's E-mail: kritsadabas37@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลนครสงขลา : ศึกษาเฉพาะกรณีชุมชนร่วมใจพัฒนา ตำบลบ่ออย่าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา และ 2) ศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลนครสงขลา : ศึกษาเฉพาะกรณีชุมชนร่วมใจพัฒนา ตำบลบ่ออย่าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยได้แก่ เชิงปริมาณ ได้กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนชุมชนร่วมใจพัฒนา จำนวน 346 คน สุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ เครื่องมือที่ใช้วิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ เบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1) ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลนครสงขลา : ศึกษาเฉพาะกรณีชุมชนร่วมใจพัฒนา ตำบลบ่ออย่าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย พบว่า ด้านพัฒนาคุณภาพชีวิตมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านบทบาทบาทสังคมและสาธารณสุข และด้านพัฒนาเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

2) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลนครสงขลา : ศึกษาเฉพาะกรณีชุมชนร่วมใจพัฒนา ตำบลบ่ออย่าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา พบว่า ปัญหา มีการวางขายสินค้าของพ่อค้าแม่ค้าบนทางเท้าทำให้การสัญจรไม่สะดวก ปัญหาการว่างงาน และในเรื่อง มีเสียงรบกวนต่อหูไซค์ดังรบกวนจากการชิงรถ และ อสม ไม่ค่อยมีบทบาท

* Received 20 January 2025; Revised 23 January 2025; Accepted 30 January 2025

ในการแจ้งข่าวสารแนวทางแก้ปัญหา กำหนดพื้นที่ขายสินค้าให้กับประชาชนและ ส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนมีอาชีพเสริม และตั้งจุดตรวจและกวดขันการใช้รถใช้ถนนในชุมชน และกำหนดให้ อสม เข้าเยี่ยมบ้านประชาชนในชุมชนทุกสัปดาห์

คำสำคัญ: ความพึงพอใจ, การพัฒนาท้องถิ่น, เทศบาลนครสงขลา

ABSTRACT

This research aims to 1) study the satisfaction of the people towards the local development of Songkhla City Municipality: a case study of Ruam Jai Phatthana Community, Bo Yang Sub-district, Mueang District, Songkhla Province and 2) study the suggestions on the problems and solutions for the local development of Songkhla City Municipality: a case study of Ruam Jai Phatthana Community, Bo Yang Sub-district, Mueang District, Songkhla Province. This research is a quantitative research. The sample group is 346 people from Ruam Jai Phatthana Community, randomly selected. The research instrument is a questionnaire. The statistics used for data analysis are frequency, percentage, mean and standard deviation.

1) People's satisfaction with the local development of Songkhla Municipality: A case study of the Ruam Jai Phatthana Community, Bo Yang Subdistrict, Mueang District, Songkhla Province. Overall, all 4 aspects were at a high level. When considering each aspect, ranked from highest to lowest average, it was found that the aspect of quality of life development had the highest average, followed by infrastructure, social role and public health, and economic development, which had the lowest average, respectively.

2) Suggestions on problems and solutions for local development of Songkhla Municipality: A case study of the Ruam Jai Phatthana Community, Bo Yang Subdistrict, Mueang District, Songkhla Province found that the problems were vendors selling products on the sidewalk, which made travel inconvenient, unemployment, and the noise of motorcycles from racing cars. The village health volunteers did not play a role in informing people about solutions, determining areas to sell products to the public, and promoting people in the

community to have additional jobs. They also set up checkpoints and strictly enforced the use of roads in the community. They also required village health volunteers to visit people's homes in the community every week.

Keywords: satisfaction, local development, Songkhla Municipality

บทนำ

การปกครองตนเองนับเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนในระบอบประชาธิปไตยโดยที่ จะต้องมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางของการอยู่ร่วมกันและการพัฒนาคุณภาพชีวิตใน ท้องถิ่นมีส่วนในการกำหนดทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองให้เป็นไปใน รูปแบบที่เหมาะสมต่อการดำรงชีวิตอย่างเป็นปกติสุขของท้องถิ่นนั้น ๆ ซึ่งนอกจากจะเป็นการ แบ่งเบาภาระของรัฐบาลที่มีอยู่อย่างมากมายแล้ว การปกครองตนเองในรูปแบบองค์การบริหาร ส่วนตำบลจะสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึงและตรงกับ ความต้องการการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในปกครองตนเองนั้นรัฐบาลได้มีการกระจาย อำนาจมาเป็นลำดับ นับแต่มีการตราพระราชบัญญัติสุขาภิบาลในปี พ.ศ.2495 พระราชบัญญัติ เทศบาล พ.ศ.2496 และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ.2498 ก่อนที่จะมีการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 ซึ่งได้ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องหรือ ข้อจำกัดจากรูปแบบการปกครองแบบเดิม เพื่อให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพ มีความ คล่องตัวมากยิ่งขึ้น และเป็นอิสระจากการแทรกแซงจากอำนาจรัฐ ส่วนกลางเหมือนที่ประสบ มาสภาวะองค์การบริหารส่วนตำบลและคณะกรรมการบริหารส่วนตำบลหรือที่เรียกกันว่าฝ่ายสภา กับฝ่ายบริหาร (ชูวงศ์ ฉายะบุตร, 2539)

ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยโดยมี พระมหากษัตริย์เป็นประมุข และสังคมประชาธิปไตยนั้นการสนับสนุนของประชาชน เป็นสิ่งที่มี ความสำคัญเพราะระบอบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์แบบก็คือการที่ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วม ในการเสนอความ ต้องการและมีส่วนร่วมในการเลือกสรร ตัวแทนของตน เพื่อเข้ามาทำหน้าที่ ในการบริหารงานส่วน ท้องถิ่น เพื่อให้การดำเนินงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น สอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของประชาชนในท้องถิ่นมากที่สุด อีกทั้งรัฐในระบอบการ ปกครองแบบประชาธิปไตยมีหน้าที่ที่จะต้อง จัดบริการของรัฐให้ตรงกับความต้องการของ ชุมชนในท้องถิ่นและ เพื่อประชาชนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร รัฐบาลระบอบ ประชาธิปไตย จึงเกิดความพยายามจะกระจายอำนาจการปกครองจากส่วนกลางไปสู่ส่วน ท้องถิ่น เพื่อให้ท้องถิ่นสามารถปกครองตนเองได้ จึงเกิดการปกครองในรูปแบบขององค์การ

บริหารส่วนตำบล ซึ่งองค์ประกอบของผู้นำชุมชนหรือผู้นำท้องถิ่น มีลักษณะที่ไม่แตกต่างจากลักษณะของผู้นำทั่วไปเพียงแต่ในความเป็นผู้นำท้องถิ่นจะมีความเป็น กันเองกับชาวบ้านมีความใกล้ชิดเปรียบเสมือนเครือญาติ นอกจากนี้ผู้นำท้องถิ่นจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรม มีความมุ่งมั่นในการทำงาน สามารถประสานงานต่อเรื่องต่างๆ ได้ เพื่อหวังว่าคุณลักษณะของผู้นำ ท้องถิ่นที่ดี ที่พร้อมนั้นจะสามารถนำมาช่วยในการพัฒนาและปกครองท้องถิ่นให้ดีกว่าเดิม แต่ยังมีประชาชนในท้องถิ่นอีกเป็นจำนวนมากที่ยังไม่มีความรู้ความเข้าใจ และความสนใจในสิทธิหน้าที่ของตนเองในส่วนนี้ที่มีต่อผู้นำท้องถิ่นตามกฎหมาย จึงทำให้ความต้องการบางอย่างของประชาชนที่มีผิดไปจากคุณลักษณะของผู้นำท้องถิ่นที่ควรจะเป็นและในบางครั้งก็มีกฎหมายกำหนด ไว้ถึงคุณลักษณะของผู้นำท้องถิ่น ซึ่งอาจจะไม่ตรงกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น อีกทั้งความต้องการของประชาชนในแต่ละบุคคลก็มีลักษณะที่แตกต่างกันออกไปตามความคิดเห็นของแต่ละบุคคล และ แต่ละท้องถิ่นก็อาจจะแตกต่างกันด้วย ถึงแม้ว่าประชาชน ในท้องถิ่นจำนวนมากยังไม่ค่อยให้ความสนใจในคุณลักษณะการเป็นผู้นำท้องถิ่นมากเท่าที่ควรแต่ประชาชนเหล่านั้นก็อาจจะมีความต้องการที่อยากให้ผู้นำ ในท้องถิ่นของเขามีคุณลักษณะที่ดีหรือใกล้เคียงกับที่ตน ต้องการค่อนข้างสูง (อนันต์ อนันตกุล, 2561)

การเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง พ.ศ. 2542 ให้มีการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโดยตรง เพื่อต้องการให้ประชาชนสามารถเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลได้ตรงกับความต้องการของประชาชนว่าต้องการนายกแบบใดเนื่องจากที่ผ่านมากฎหมายเดิมพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 นายกมาจากการเลือกตั้งของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งทำให้เกิดปัญหาในด้านการบริหารงานเช่น ถ้าหากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไม่เห็นด้วยกับร่างข้อบัญญัติงบประมาณนายกองค์การบริหารส่วนตำบลต้องพ้นจากตำแหน่งทำให้ต้องมีการเลือกตั้งนายกใหม่ทำให้การบริหารงาน ไม่ราบรื่นและต่อเนื่องในการบริหาร ตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง พ.ศ. 2542 ให้มีการเลือกตั้ง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโดยตรง เพื่อให้สามารถคำนึงจากกับสภาองค์การบริหาร ส่วนตำบลได้ถึงแม้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไม่เห็นด้วยกับร่างข้อบัญญัติงบประมาณนายกองค์การบริหารส่วนตำบลก็ยังสามารถอยู่ในตำแหน่งได้ทำให้การบริหารงานดำเนินต่อไปอย่าง ต่อเนื่องได้ แต่สาเหตุที่สำคัญจากการเลือกตั้งนายกโดยตรงคือการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเลือกนายกโดยตรง ประชาชนจะได้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ตรงกับความต้องการ เช่น นายกองค์การบริหารส่วนตำบลต้องมีหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี ทั้ง 6 ประการ คือ 1. หลักนิติธรรม 2. หลักคุณธรรม 3. หลัก ความโปร่งใส 4. หลักการมีส่วนร่วม 5. หลักความรับผิดชอบ

และ 6. หลักความคุ้มค่า มีภาวะผู้นำคือ มีความสามารถในการจูงใจให้ผู้อื่นเชื่อถือศรัทธาและอุทิศในการทำงานทุ่มเทในหน้าที่เพื่อบรรลุเป้าหมายแห่งความสำเร็จ ต้องเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มในกิจกรรมที่ต้อง มีความมานะพยายามอย่างสูงกล้าที่จะเป็นผู้ริเริ่มกระทำหรือหยุดการกระทำใด ๆ หรือเปลี่ยนแนวทาง ลักษณะการทำงานที่เป็นอยู่ กล้าคิด กล้าทำ กล้าตัดสินใจ นายกองค้การบริหารส่วนตำบลมีภาวะ ผู้นำสูงก็จะส่งผลให้การบริหารงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (อรัญญ์ ทวีระวงษ์, 2557)

จากที่กล่าวมา ในฐานะผู้วิจัย จึงมีความสนใจที่จะทราบถึงความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลนครสงขลา : ศึกษาเฉพาะกรณีชุมชนร่วมใจพัฒนา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ซึ่งผลจากการวิจัยในครั้งนี้อาจจะนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง แก้ไขหรือพัฒนาท้องถิ่นให้เป็นที่พึงพอใจของประชาชน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลนครสงขลา : ศึกษาเฉพาะกรณีชุมชนร่วมใจพัฒนา ตำบลบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
2. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา การพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลนครสงขลา : ศึกษาเฉพาะกรณีชุมชนร่วมใจพัฒนา ตำบลบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้การวิจัยแบบเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ ประชาชนในชุมชนร่วมใจพัฒนา เทศบาลนครสงขลา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 3,459 คน (ข้อมูลทะเบียนราษฎร์เทศบาลนครสงขลา, 2565)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนในชุมชนร่วมใจพัฒนา เขตเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Kejcie and Morgan) (Krejcie, R.V. & Morgan, D.W., 1970) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 346 คน และใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling) โดยใช้ประชาชนชุมชนร่วมใจพัฒนาเทศบาลนครสงขลา ตำบลบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 แบบสอบถาม (Questionnaires) เรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลนครสงขลา : ศึกษาเฉพาะกรณีชุมชนร่วมใจพัฒนา ตำบลบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา โดยมีโครงสร้างของแบบสอบถาม 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลนครสงขลา : ศึกษาเฉพาะกรณีชุมชนร่วมใจพัฒนา ตำบลบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลนครสงขลา : ศึกษาเฉพาะกรณีชุมชนร่วมใจพัฒนา ตำบลบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

โดยตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือผ่านการค่าการวิเคราะห์เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of item objective congruence) จากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 3 ท่าน พบว่า มีค่าความดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 และทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง 30 คน ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายในงานวิจัย เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.994

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ดำเนินการขอหนังสือรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ถึง นายกเทศมนตรีเทศบาลนครสงขลา ตำบลบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา เพื่อทำการวิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม กับ ประชากรชุมชนร่วมใจพัฒนา เทศบาลนครสงขลาตำบลบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

3.3 ตรวจสอบข้อมูลและตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วนตามที่ต้องการ

3.4 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ผล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม จำนวน 346 ชุด จากประชาชนในเขตพื้นที่ชุมชนร่วมใจพัฒนา ตำบลบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการพัฒนา ท้องถิ่นของเทศบาลนครสงขลา : ศึกษาเฉพาะกรณีชุมชนร่วมใจพัฒนา ตำบลบ่ออย่าง อำเภอมือเมือง จังหวัดสงขลา

1. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลนครสงขลา : ศึกษาเฉพาะกรณีชุมชนร่วมใจพัฒนา ตำบลบ่ออย่าง อำเภอมือเมือง จังหวัดสงขลา

การวิเคราะห์การความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการพัฒนา ท้องถิ่นของเทศบาลนครสงขลา : ศึกษาเฉพาะกรณีชุมชนร่วมใจพัฒนา ตำบลบ่ออย่าง อำเภอมือเมือง จังหวัดสงขลา มีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการพัฒนา ท้องถิ่นของเทศบาลนครสงขลา : ศึกษาเฉพาะกรณีชุมชนร่วมใจพัฒนา ตำบลบ่ออย่าง อำเภอมือเมือง จังหวัดสงขลา โดยรวม

ข้อ	ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการพัฒนา ท้องถิ่นของเทศบาลนครสงขลา : ศึกษาเฉพาะกรณีชุมชนร่วมใจพัฒนา ตำบลบ่ออย่าง อำเภอมือเมือง จังหวัดสงขลา	ระดับการใช้		แปลผล
		$\bar{X}$	S.D.	
1.	ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	3.60	0.31	มาก
2.	ด้านพัฒนาเศรษฐกิจ	3.56	0.30	มาก
3.	ด้านพัฒนาคุณภาพชีวิต	3.87	0.26	มาก
4.	ด้านบทบาทบาทสังคมและสาธารณสุข	3.58	0.33	มาก
โดยรวม		3.72	0.13	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลนครสงขลา : ศึกษาเฉพาะกรณีชุมชนร่วมใจพัฒนา ตำบลบ่ออย่าง อำเภอมือเมือง จังหวัดสงขลา โดยรวม ทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย พบว่า ด้านพัฒนาคุณภาพชีวิต ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.26) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ($\bar{X} = 3.60$, S.D. = 0.31) และด้านพัฒนาเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.56$, S.D. = 0.30) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา การพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลนครสงขลา : ศึกษาเฉพาะกรณีชุมชนร่วมใจพัฒนา ตำบลบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

จากการสอบถามผู้ให้ข้อมูลหลักมีความสอดคล้องกัน ในประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ 1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ควรรักษาระดับมาตรฐานนี้ไว้ไม่ว่าจะเป็นการให้บริการน้ำประปาที่สะอาด มีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือนและมีไฟฟ้าสว่างบนถนนในชุมชนเส้นทางการคมนาคมที่ใช้ติดต่อในพื้นที่สะดวก ปลอดภัย

ประเด็นที่ 2 ด้านพัฒนาเศรษฐกิจ ควรรักษาระดับมาตรฐานนี้ไว้และ ส่งเสริมให้เทศบาลนครสงขลา จัดให้มีการหาอาชีพเสริมให้แม่บ้าน การส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์การส่งเสริมการเกษตรและการประมง จัดให้มีตลาดนัดชุมชนอาทิตย์ละ 2 วัน จัดให้มีการฝึกอบรมฟรีหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น

ประเด็นที่ 3 ด้านพัฒนาคุณภาพชีวิต ควรรักษาระดับมาตรฐานนี้ไว้และส่งเสริมให้เทศบาลนครสงขลา การแก้ปัญหาความยากจน การส่งเสริมอาชีพการแก้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน การให้สวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุและผู้พิการ การส่งเสริมให้ทุนการศึกษา

ประเด็นที่ 4 ด้านบทบาทบาทสังคมและสาธารณสุข ควรรักษาระดับมาตรฐานนี้ไว้และ ส่งเสริมให้เทศบาลนครสงขลา การเก็บรวบรวมขยะมูลฝอย การประชาสัมพันธ์ข่าวสารด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมให้ประชาชนทราบมีบริการตรวจฟัน อุดฟัน ขูดหินปูนฟรี การตรวจ รักษาพยาบาลป้องกันโรคและส่งเสริมสุขภาพอนามัยการป้องกันและปราบปรามโรคระบาดการกวาดล้างและทำความสะอาดชุมชน

สรุปได้ว่า การพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลนครสงขลา : ศึกษาเฉพาะกรณีชุมชนร่วมใจพัฒนา ตำบลบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ควรมีการกำหนดพื้นที่สำหรับจำหน่ายสินค้า 2) ด้านพัฒนาเศรษฐกิจ ควรส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนมีอาชีพเสริม 3) ด้านพัฒนาคุณภาพชีวิต ควรมีการจัดให้มีจุดตรวจ หรือกวดขันการใช้รถใช้ถนนของประชาชนในชุมชน และ 4) ด้านบทบาทบาทสังคมและสาธารณสุข ควรกำหนดให้เจ้าหน้าที่อสม. เข้าเยี่ยมบ้านประชาชนสัปดาห์ละ 1 ครั้ง หรือมากขึ้นขึ้นอยู่กับสถานการณ์ของการเกิดโรคต่างๆ

อภิปรายผล

1. การพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลนครสงขลา : ศึกษาเฉพาะกรณีชุมชนร่วมใจพัฒนา ตำบลบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา โดยรวม อยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า ประชาชนชุมชนร่วมใจพัฒนา มีความพึงพอใจในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลนครสงขลาในทุกๆ ด้าน

ไม่ว่าจะเป็นการให้บริการน้ำประปาที่สะอาด มีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือนและมีไฟฟ้าสว่างบนถนนในชุมชน เส้นทางคมนาคมที่ใช้ติดต่อในพื้นที่สะดวก ปลอดภัย การหาอาชีพเสริมให้แม่บ้าน การส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ การส่งเสริมการเกษตรและการประมง จัดให้มีตลาดนัดชุมชนอาทิตย์ละ 2 วัน จัดให้มีการฝึกอบรมฟรีหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นหมายถึง การแก้ปัญหาความยากจน การส่งเสริมอาชีพ การแก้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนการให้สวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุและผู้พิการ การส่งเสริมให้ทุนการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุดารัตน์ เงินมูล (2559 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง "ความต้องการของประชาชนตอบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่น ในเขตเทศบาลตำบลสิเกา อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง ผลการศึกษาวิจัยพบว่า ประชาชนมีความพึงพอใจในการพัฒนาท้องถิ่น (ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและด้านทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก พิจารณาเป็นรายด้าน สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน พบว่า ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลนครสงขลา : ศึกษาเฉพาะกรณีชุมชนร่วมใจพัฒนา ตำบลบ่อหย่าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยรวมอยู่ในระดับด้านโครงสร้างพื้นฐาน มาก ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า ประชาชนมีความพึงพอใจที่เทศบาลนครสงขลาให้บริการน้ำประปาที่สะอาด ไม่มีกลิ่น และมีเพียงพอ น้ำไหลตลอดเวลา และมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือนและมีไฟฟ้าสว่างบนถนนในชุมชน รวมถึงเส้นทางคมนาคมที่ใช้ติดต่อในพื้นที่สะดวก ปลอดภัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สถาพร วงษ์สวัสดิ์ (2559 : บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยเรื่อง "บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด อำเภอเมือง จังหวัดสตูล" พบว่า บทบาทที่เป็นจริงขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด ได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 4 ด้าน กล่าวคือ ด้านโครงสร้าง พื้นฐาน พบว่า ได้จัดให้มีการก่อสร้างถนน สะพาน ท่อเหลี่ยม ระบบประปาหมู่บ้าน การติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ เป็นต้น ด้านสังคมและวัฒนธรรม พบว่า ได้จัดให้มีการส่งเสริมสุขภาพอนามัย การส่งเสริมการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม พบว่า ได้จัดให้มีการส่งเสริมสุขภาพอนามัย การส่งเสริมการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม การส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน เป็นต้น ด้านเศรษฐกิจ พบว่าได้จัดให้มีการส่งเสริมอาชีพ การส่งเสริมการท่องเที่ยว เป็นต้น ด้านสิ่งแวดล้อม และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ พบว่าได้จัดให้มีการรักษาความสะอาด การปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ เป็นต้น บทบาทที่คาดหวังของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด ได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 4 ด้านกล่าวคือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน พบว่า ประชาชนต้องการให้มีการก่อสร้างถนน สะพาน คุระบายน้ำการติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ การขยายเขตประปา เป็นต้น ด้านสังคมและวัฒนธรรม พบว่าประชาชน ต้องการให้มีการป้องกันและระงับโรคติดต่อ การ

ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น การพัฒนาสตรี เด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ เป็นต้น ด้านเศรษฐกิจ พบว่าประชาชนต้องการให้มีการขยายงานพัฒนาการเกษตรผสมผสานแนวทฤษฎีใหม่การพัฒนากลุ่มอาชีพ การส่งเสริมระบบสหกรณ์ในชุมชน การส่งเสริมอุตสาหกรรมในครัวเรือนการส่งเสริมอาชีพและเพิ่มรายได้แก่ประชาชน การส่งเสริมการท่องเที่ยว เป็นต้น ด้านสิ่งแวดล้อม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ พบว่า ประชาชนต้องการให้มีการคุ้มครองและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย เป็นต้น

ด้านพัฒนาเศรษฐกิจ พบว่า ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลนครสงขลา : ศึกษาเฉพาะกรณีชุมชนร่วมใจพัฒนา ตำบลบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ด้านพัฒนาเศรษฐกิจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า ประชาชนเห็นว่าการพัฒนาเทศบาลนครสงขลา ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนในชุมชนร่วมใจพัฒนาอาชีพเสริม หรือมีรายได้เสริม และเรียนรู้การสร้างงาน สร้างผลิตภัณฑ์ของชุมชน และผลักดันให้เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้และท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สถาพร วงษ์สวัสดิ์ (2559 : บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยเรื่อง "บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด อำเภอเมือง จังหวัดสตูล" พบว่า บทบาทที่เป็นจริงขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 4 ด้าน กล่าวคือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน พบว่า ได้จัดให้มีการก่อสร้างถนนสะพาน ท่อเหลี่ยมระบบประปาหมู่บ้าน การติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ เป็นต้น ด้านสังคมและวัฒนธรรม พบว่า ได้จัดให้มีการส่งเสริมสุขภาพอนามัย การส่งเสริมการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม พบว่า ได้จัดให้มีการส่งเสริมสุขภาพอนามัย การส่งเสริมการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม การส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน เป็นต้น ด้านเศรษฐกิจ พบว่า ได้จัดให้มีการส่งเสริมอาชีพ การส่งเสริมการท่องเที่ยว เป็นต้น ด้านสิ่งแวดล้อมและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ พบว่า ได้จัดให้มีการรักษาความสะอาดการปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ เป็นต้น บทบาทที่คาดหวังของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด ได้แบ่งการศึกษาก่อเป็น 4 ด้าน กล่าวคือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน พบว่า ประชาชนต้องการให้มีการก่อสร้างถนน สะพาน คูระบายน้ำ การติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ การขยายเขตประปา เป็นต้น ด้านสังคมและวัฒนธรรม พบว่าประชาชนต้องการให้มีการป้องกันและระงับโรคติดต่อ การส่งเสริมการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น การพัฒนาสตรี เด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ เป็นต้น ด้านเศรษฐกิจ พบว่าประชาชนต้องการให้มีการขยายงาน พัฒนาการเกษตรผสมผสานแนวทฤษฎีใหม่ การพัฒนากลุ่มอาชีพ การส่งเสริมระบบสหกรณ์ในชุมชนการส่งเสริมอุตสาหกรรมในครัวเรือน การส่งเสริมอาชีพและเพิ่มรายได้แก่ประชาชน การส่งเสริมการ ท่องเที่ยว เป็นต้น ด้านสิ่งแวดล้อมและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ พบว่า ประชาชนต้องการให้มีการคุ้มครอง

และรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย เป็นต้น

3. ด้านพัฒนาคุณภาพชีวิต ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลนครสงขลา : ศึกษาเฉพาะกรณีชุมชนร่วมใจพัฒนา ตำบลบ่ออย่าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ด้านพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า ประชาชนเห็นว่าเทศบาลนครสงขลา มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในหลายส่วนร่วมใจพัฒนาอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้ทันกับเหตุการณ์ หรือ ส่งเสริมให้ชุมชนมีหลักประกันของชีวิตที่ดีเสมอมา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สถาพร วงษ์สวัสดิ์ (2559 : บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยเรื่อง "บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด อำเภอเมือง จังหวัดสตูล" พบว่า บทบาทที่เป็นจริงขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 4 ด้าน กล่าวคือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน พบว่า ได้จัดให้มีการก่อสร้างถนนสะพาน ท่อเหลี่ยม ระบบประปาหมู่บ้าน การติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ เป็นต้น ด้านสังคมและวัฒนธรรม พบว่า ได้จัดให้มีการส่งเสริมสุขภาพอนามัย การส่งเสริมการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม พบว่า ได้จัดให้มีการส่งเสริมสุขภาพอนามัย การส่งเสริมการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม การส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน เป็นต้น ด้านเศรษฐกิจ พบว่า ได้จัดให้มีการส่งเสริมอาชีพ การส่งเสริมการท่องเที่ยว เป็นต้น ด้านสิ่งแวดล้อมและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ พบว่า ได้จัดให้มีการรักษาความสะอาดการปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ เป็นต้น บทบาทที่คาดหวังของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด ได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 4 ด้าน กล่าวคือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน พบว่า ประชาชนต้องการให้มีการก่อสร้างถนน สะพาน คูระบายน้ำ การติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ การขยายเขตประปา เป็นต้น ด้านสังคมและวัฒนธรรม พบว่า ประชาชนต้องการให้มีการป้องกันและระงับโรคติดต่อ การส่งเสริมการศึกษาศาสนา ศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น การพัฒนาสตรี เด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ เป็นต้น ด้านเศรษฐกิจ พบว่า ประชาชนต้องการให้มีการขยายงาน พัฒนาการเกษตรผสมผสานแนวทฤษฎีใหม่ การพัฒนากลุ่มอาชีพ การส่งเสริมระบบสหกรณ์ในชุมชนการส่งเสริมอุตสาหกรรมในครัวเรือน การส่งเสริมอาชีพและเพิ่มรายได้แก่ประชาชน การส่งเสริมการท่องเที่ยว เป็นต้น ด้านสิ่งแวดล้อม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ พบว่า ประชาชนต้องการให้มีการ คุ้มครองและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย เป็นต้น

4. ด้านสาธารณสุข ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลนครสงขลา : ศึกษาเฉพาะกรณีชุมชนร่วมใจพัฒนา ตำบลบ่ออย่าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ด้านสาธารณสุข โดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่าประชาชนเห็นว่า เทศบาลมี

การจัดให้บริการทางสาธารณสุขต่างๆ อยู่บ่อยๆ และ มีการจัดเก็บขยะมูลฝอย ทำให้ชุมชนสะอาดน่าอยู่อาศัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของผ่องผิว อุไรกุล (2546 : บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยเรื่อง "ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาเมืองน่าอยู่เทศบาลนครยะลา" มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาเมืองน่าอยู่เทศบาลนครยะลา เปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาเมืองน่าอยู่กับปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะของประชาชน ที่มีต่อการพัฒนาเมืองน่าอยู่เทศบาลนครยะลา พบว่าทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาเมืองน่าอยู่ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านโครงสร้าง ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสุขภาพอนามัย ด้านการพัฒนาอาชีพ และด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นโดยรวมอยู่ในระดับดี และการเปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาเมืองน่าอยู่กับปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล คือ เพศหญิงมีทัศนคติด้านสุขภาพอนามัยดีกว่าเพศชาย อายุไม่มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อเมืองน่าอยู่ทั้ง 5 ด้าน ประชาชนที่นับถือศาสนาพุทธ มีทัศนคติทางด้านสุขภาพอนามัยดีกว่าประชาชนที่นับถือศาสนาอิสลามและประชาชนที่นับถือศาสนาอิสลามมีทัศนคติด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ดีกว่าประชาชนที่นับถือศาสนาพุทธ การศึกษาที่ต่างกันไม่มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการพัฒนาเมืองน่าอยู่ทั้ง 5 ด้าน ประชาชนมีทัศนคติด้านสิ่งแวดล้อมดีกว่าอาชีพค้าขาย อาชีพรับราชการมีทัศนคติด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นดีกว่าอาชีพนักธุรกิจ และอาชีพนักธุรกิจมีทัศนคติดีกว่าอาชีพค้าขาย

2. การพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลนครสงขลา : ศึกษาเฉพาะกรณีชุมชนร่วมใจพัฒนาตำบลบ่อหย่าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ควรรักษาระดับมาตรฐานนี้ไว้ไม่ว่าจะเป็นการให้บริการน้ำประปาที่สะอาด มีไฟฟ้าใช้ทั่วครัวเรือนและมีไฟฟ้าสว่างบนถนนในชุมชนเส้นทางการคมนาคมที่ใช้ติดต่อในพื้นที่สะดวก ปลอดภัย ด้านพัฒนาเศรษฐกิจ ควรรักษาระดับมาตรฐานนี้ไว้และ ส่งเสริมให้เทศบาลนครสงขลา จัดให้มีการหาอาชีพเสริมให้แม่บ้าน การส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์การส่งเสริมการเกษตรและการประมง จัดให้มีตลาดนัดชุมชนอาทิตย์ละ 2 วัน จัดให้มีการฝึกอบรมฟรีหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกิติมา ปรีดีติลล (2559) กล่าวคือ ความพึงพอใจ ความรู้สึกรักชอบหรือไม่พอใจต่อองค์ประกอบและสิ่งจูงใจต่าง ๆ ของงานและได้รับการตอบสนองความต้องการ ด้านพัฒนาคุณภาพชีวิต ควรรักษาระดับมาตรฐานนี้ไว้และส่งเสริมให้เทศบาลนครสงขลา การแก้ปัญหาความยากจน การส่งเสริมอาชีพการแก้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน การให้สวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุและผู้พิการ การส่งเสริมให้ทุนการศึกษา ด้านสาธารณสุข ควรรักษาระดับมาตรฐานนี้ไว้และส่งเสริมให้เทศบาลนครสงขลา การเก็บรวบรวมขยะมูลฝอย การประชาสัมพันธ์ข่าวสารด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมให้ประชาชนทราบ มีบริการตรวจฟัน อดฟัน ขูดหินปูนฟรี การ

ตรวจ รักษาพยาบาลป้องกันโรคและส่งเสริมสุขภาพอนามัย การป้องกันและปราบปรามโรคระบาดการกวาดล้างและทำความสะอาดชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วัลภา ชายหาด (2532) กล่าวคือ ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริการสาธารณะว่า หมายถึง ระดับของความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการได้รับบริการในลักษณะของ การให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน การให้บริการอย่างรวดเร็วและทันเวลา การให้บริการอย่างต่อเนื่องและการให้บริการอย่างก้าวหน้า

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องนี้ สรุปได้ว่า ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลนครสงขลา : ศึกษาเฉพาะกรณีชุมชนร่วมใจพัฒนา ตำบลบ่อয়ง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ดังนี้ เทศบาลนครสงขลา ตำบลบ่อয়ง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ควรรักษาระดับมาตรฐานนี้ไว้และส่งเสริมให้ผู้นำท้องถิ่นแสดงบทบาทและ ศักยภาพของตนเอง โดยการพัฒนาและบริหารเทศบาลนครสงขลาอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ผลวิจัยพบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งควรคงไว้ในระดับนี้ และมีการพัฒนาส่งเสริมให้ดีขึ้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ เทศบาลนครสงขลา ตำบลบ่อয়ง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ควรรักษาระดับมาตรฐานนี้ไว้ไม่ว่าจะเป็นการให้บริการน้ำประปาที่สะอาด มีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือนและมีไฟฟ้าสว่างบนถนนในชุมชนเส้นทางการคมนาคมที่ใช้ติดต่อในพื้นที่สะดวก ปลอดภัย

2. ด้านพัฒนาเศรษฐกิจ ผลวิจัยพบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งควรคงไว้ในระดับนี้ และมีการพัฒนาส่งเสริมให้ดีขึ้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ เทศบาลนครสงขลา ตำบลบ่อয়ง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ควรรักษาระดับมาตรฐานนี้ไว้และส่งเสริมให้เทศบาลนครสงขลา จัดให้มีการหาอาชีพเสริมให้แม่บ้าน การส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์การส่งเสริมการเกษตรและการประมง จัดให้มีตลาดนัดชุมชนอาทิตย์ละ 2 วัน จัดให้มีการฝึกอบรมฟรีหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น

3. ด้านพัฒนาคุณภาพชีวิต ผลวิจัยพบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งควรคงไว้ในระดับนี้และมีการพัฒนาส่งเสริมให้ดีขึ้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ เทศบาลนครสงขลา ตำบลบ่อয়ง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ควรรักษาระดับมาตรฐานนี้ไว้และส่งเสริมให้เทศบาลนครสงขลา

การแก้ปัญหาความยากจน การส่งเสริมอาชีพการแก้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน การให้สวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุและผู้พิการ การส่งเสริมให้ทุนการศึกษา

4. ด้านบทบาทบาทสังคมและสาธารณสุข ผลวิจัยพบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งควรคงไว้ในระดับนี้และมีการพัฒนาส่งเสริมให้ดีขึ้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้เทศบาลนครสงขลา ตำบลบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ควรรักษาระดับมาตรฐานนี้ไว้และ ส่งเสริมให้เทศบาลนครสงขลา การเก็บรวบรวมขยะมูลฝอย การประชาสัมพันธ์ข่าวสารด้านสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อมให้ประชาชนทราบ มีบริการตรวจฟัน อุดฟัน ชูดหินปูนฟรี การตรวจรักษาพยาบาลป้องกันโรคและส่งเสริมสุขภาพอนามัย การป้องกันและปราบปรามโรคระบาด การกวาดล้างและทำความสะอาดชุมชน

ข้อเสนอแนะ เพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเรื่องความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อนโยบายการทำงานของผู้นำท้องถิ่นเทศบาลนครสงขลา ตำบลบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
2. ควรศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนชุมชนร่วมใจพัฒนาตำบลบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
3. ควรศึกษาเรื่องบทบาทของผู้นำท้องถิ่นที่มีต่อการพัฒนาเทศบาลนครสงขลา ตำบลบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

เอกสารอ้างอิง

- กิตติมา ปรีดีดีลิก. (2529). ทฤษฎีการบริหารองค์การ. กรุงเทพมหานคร: ชเนการพิมพ์.
- ชูวงศ์ ฉายะบุตร. (2539) การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น กรมปกครอง.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2559). องค์การและการบริหาร. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- ผ่องผิว อุไรกุล. (2546) ทศนคติของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาเมืองน่าอยู่ เทศบาลนครยะลา. ใน วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- วัลลภา ขายหาต (2532). ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริการสาธารณะ ด้านรักษาความสะอาดของกรุงเทพมหานคร. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ รัฐศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาพร วงษ์สวัสดิ์. (2559). บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด อำเภอเมือง จังหวัดสตูล. ใน วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

- สุดารัตน์ เงินมูล. (2560). ความต้องการของประชาชนต่อบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลสีเกา อำเภอสีเกา จังหวัดตรัง. ใน สารนิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- อนันต์ อนันตกุล. (2561). การปกครองท้องถิ่นไทย. (พิมพ์ครั้งที่ 3) กรุงเทพมหานคร: บริษัทพิมพ์เนตส์ พรินต์ติ้ง เซ็นเตอร์ จำกัด.
- อรรถัย ทวีระวงษ์. (2557). การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอยะนิงหวน จังหวัดกาญจนบุรี. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), pp. 607-610.